

דברים באזכרה בבית העלמין ביום זיכרון שמיני - אסף רוזן-צבי – 2004 - תשס"ד

אבא אהוב ,

אין לי יותר מדי סנטימנטים לעפר ואבנים , אבל מצד שני אין לי כבר בכלל הזדמנות לדבר אליך בקול רם

בשמונה שנים אין שום דבר עגול , זה רק עוד שנה שחלפה מהשנה שעברה , אבל זו עוד שנה של שינויים והתקדמויות בלעדיך

אני לא פוחד כבר שהזיכרון של ידעך , בגלל שכבר לא מדובר בזיכרון היסטורי מנותק , אלא בדמות שלך ששקועה בי או בכל אחד אחר והדמות הזאת כבר קבועה ולא תשתנה . אבל יש לי חשש מהזיכרון שיש לך עלינו , כמו משה רבינו שלא הכיר את צורת לימוד התורה של רבי עקיבא – אנחנו הרי ממשיכים להשתנות , ואתה לא כאן לראות את זה .

אני יכול כמובן לספר לך על דברים שקורים , שאיסי כבר הוציא ספר , ובניה עבר בהצטיינות את בחינות שלב ב' , ישי סיים את הדוקטורט (אני בטוח – בציון מעולה) ואברי גדל והיה לאיש והוא היום אולי החבר הכי טוב שלי . לריקי ואלי נולד עוד נכד . ואמא , עליה אתה בטוח יכול לברר אצלכם שם . אבל זה רק אוסף של דברים חיצוניים.

אבא , דברים משתנים סביבנו כל-כך מהר , דברים שניהלת סביבם מלחמת חורמה , קורים לנו כבר בצורה פשוטה , ודברים שהיו חידושים גדולים בתקופתך – נחשבים כבר לדעות מיושנות אצלנו . זה אולי טבעי שהרי העולם ממשיך להתקדם . אבל אותי זה נורא מפחיד , כי אבא שלי הוא היום רק בן חמישים ושתיים ולא בן שישים , וגם שאני אהיה בן שישים , אתה אבא , עדיין תהיה בן חמישים ושתיים.

אבל אחרי כל החששות והתהיות , אני חוזר לתחושה עמוקה שיש לי הרבה מכוח כוחך , שלך ושל אמא. שתילי הזיתים שלך נושאים פירות , וגם אם הפירות היו קצת שונים לו אתה היית משקה ומגדל אותם – אלה אותם שתילי שנטעת . ורק עם הזמן שעובר , ואני משתנה , אפשר לפעמים פתאופ לראות איך ניצנים שטיפחת ובתקופתך היו עוד סגורים – נפתחים אצלי רק היום .

וכל-כך הייתי רוצה שתראה אותנו היום , ולו רק לביקור קצר

אסף